

Vi har heller ikke i Fremskridtspartiet haft ret meget forståelse for Finansråds kritikken, bortset fra hvis den var historisk begrundet, og som hr. Jørgen Estrup gav udtryk for, har man ikke vænnet sig til, at hvis man vil handle med den samme vare og have de samme rettigheder, skal man altså have de samme pligter.

Det vil jeg gerne understrege over for ministeren, og jeg håber, man i regeringen vil arbejde videre for den parallelitet, der er nødvendig, når et flertal i Folketinget har besluttet sig for, at den finansielle sektor skal være ét stort supermarked, så man er sikker på, at reglerne er parallelle i alle dele af det regelsæt, der omhandler den finansielle sektor.

Jeg vil kun gøre to principielle bemærkninger, for teknikken behandler vi nu bedre i udvalget. Jeg vil udtrykke min bekymring for, at så tekniske direktiver som det her altså er kørt igennem Folketingets Europaudvalg, uden at nogen af dem, som beskæftiger sig med det relevante område, overhovedet har været hørt.

Jeg håber sådan mere for fremtiden, at man kan få en anden arbejdsform, for jeg tror, at hvis man begyndte at eksaminere samtlige Europaudvalgets medlemmer i reglerne for den finansielle sektor, ville man opdage, at det her sikkert er gledet igennem på grund af en eller anden anbefaling i en eller anden større sammenhæng. Det er nok ikke tilfredsstillende i fremtiden, for det er et stort og et vigtigt samfundsområde.

Det er nok for at pointere, at vi skal have en anden samarbejdsform, men ellers tilslutning til lovforslaget, og så må vi tage teknikken i udvalget.

Frank Aaen (EL):

Vi kan naturligvis også støtte hovedlinjen i det fremsatte lovforslag med mere kontrol med realkreditinstitutioner. Jeg vil også give tilsagn om, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet vil være åbne over for yderligere forslag til at udvide kontrollen. Vi har tidligere her i salen givet udtryk for bekymring for, hvad der i øjeblikket foregår i realkreditsektoren på grund af den meget skarpe konkurrence, hvor det nye selskab ejet af bankerne meget kraftigt udfordrer de gamle institutter. Lige præcis derfor synes vi, at det er vigtigt med al den kontrol, vi overhovedet kan komme igennem med her i salen, så vi ikke igen kommer ind i sådan en ond cirkel med overbelåninger osv., som fører til kriser og krak.

Vi kan selvfølgelig også støtte forslaget om at forbyde direktørers og funktionærers mulig-

heder for at spekulere. Måske skal det yderligere præciseres, hvad der er spekulation, hvad der er straf for osv. Der tænker jeg selvfølgelig på de erfaringer, vi har gjort med Zobelsagen, hvor det er noget uklart, hvad reglerne egentlig talt indeholder. I hvert fald betvivles det fra norges side, hvad der er indholdet i reglerne.

Så vil jeg sige afsluttende, at vi som SF er noget betænkelige ved at lempe reglerne for engagementsopgørelser, men det vil vi kigge på under selve udvalgsarbejdet.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Tak for den meget positive behandling af lovforslaget. Jeg skal på forhånd give tilsagn om, at vi selvfølgelig kan arbejde med de også mere teknisk betonedede og lidt vanskelige ting under udvalgsarbejdet; det siger sig selv.

På et par principielle spørgsmål vil jeg gerne svare. Der er på foranledning af Finansrådets kritik rejst spørgsmål om, hvorvidt de ændringer til gældende lovgivning, der er fremsat forslag om i dette lovforslag, har den hensigt at styrke paralleliteten mellem de forskellige typer realkreditinstitutter, altså de bankejede og de ikkebankejede. Formålet er, at de skal have lige konkurrencevilkår.

Jeg vil også give hr. Jørn Pedersen tilsagn om, at selvfølgelig følger jeg og Boligudvalget de ændringer, der sker i forbindelse med bank- og sparekasseloven, så der er parallelitet på de områder, hvor der skal være parallelitet. Det er helt givet, at det er hensigten med at prøve på at koordinere det.

Så skal jeg sige til hr. Villy Søvnald og hr. Frank Aaen, at efter min opfattelse er der sådan set ingen lempelser i garantikravene, men lad os få det nærmere belyst under udvalgsarbejdet. Det er i virkeligheden et ønske om at holde fast i, at den garantistillelse, der er grundlaget for realkreditlån, er sikkerhed i fast ejendom. Så er der spørgsmålet om praksis, og hvilken type af engagementer der indregnes på de forskellige måder, men jeg vil foreslå, at vi bruger udvalgsarbejdet til at klargøre dette.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi fra regeringens side ønsker, der er lige vilkår for realkreditinstitutterne og deres arbejde, uanset om de er placeret på den ene eller den anden måde, for det handler om realkredit, obligationernes guldrandede værdier og dermed billige lån til boliger og ejendomme.

Hermed sluttede forhandlingen.